

Arrest

nr. 268 024 van 8 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 8 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 2 oktober 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 15 december 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 januari 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 augustus 2021.

1.3. Op 27 oktober 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 oktober 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Paramaribo (Suriname) en bezit u de Surinaamse nationaliteit.

U bekeerde zich naar de getuigen van Jehova in 2000. Uw oma was reeds lid en ook uw moeder was betrokken bij de getuigen van Jehova. Uw moeder verhuisde in 2003 of 2004 naar Nederland. Uw vader pendelde tussen Suriname en Nederland. In 2004 kreeg u een discussie met een halfbroer van uw vader genaamd J.(...) N.(...). U weet al niet meer waar de discussie over ging, maar het escaleerde snel in bedreigingen. In 2005 ging u voor zes maanden naar Nederland om uw zieke moeder bij te staan. U als getuige kon haar de nodige steun geven aangezien zij ook een getuige van Jehova was. Na het overlijden van uw moeder keerde u terug naar Suriname. U vond het uw taak om in Suriname om uw geloof verder te verkondigen en besloot daarom terug te keren.

In 2014 begon u uw eigen bedrijfje in de bouwsector. Alles verliep goed en u had veel werk. Echter kreeg u tijdens een rit met de brommer naar een klant het gevoel dat uw adem u werd ontnomen. U dreigde van uw brommer te vallen en stopte bij een gokkantoor waar u om hulp zocht. U werd achteraf naar het ziekenhuis gebracht maar alles bleek in orde. U vermoedt dat uw oom J.(...) demonische zaken op u heeft afgestuurd. Op een andere dag op het werk gebeurde hetzelfde en kon u niet meer verder werken. Toen uw vader stierf in 2019 besloot u Suriname te verlaten. U voelde zich niet langer veilig zonder de bescherming van uw vader. Op 11 oktober 2019 keerde u terug naar Nederland en reisde u verder naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende in op 15 december 2020.

U vreest bij terugkeer naar Suriname dat uw familie u zal doden door middel van demonische aanvallen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw paspoort, uw vliegtickets, een kopie van de verzekering die u had voor uw reis naar Europa en een geneeskundige wilsverklaring en machtiging.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U vreest bij terugkeer naar Suriname dat uw familie u zal doden door middel van demonische aanvallen (CGVS, p. 12-13).

U ben er niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er gewezen worden op de vaststelling dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt uit uw verklaringen en de gegevens in uw dossier immers dat u reeds in 2005 naar Nederland kwam en er een zestal maanden verbleef (CGVS, p. 4-5). U koos bewust om terug te keren naar Suriname, ook al had u op dat moment al problemen met uw familie (CGVS, p. 10, 14-16). Uw vergoelijking dat u op dat moment uw verblijf niet wou legaliseren door middel van een huwelijk met een vrouw aangezien u uw schepper niet wou pijnigen, is niet ernstig (CGVS, p. 16). U kon op dat moment uw vrees kenbaar maken en een verzoek om internationale bescherming indienen, wat u naliet te doen omdat u op dat moment daar niet aan dacht (CGVS, p. 16). In 2019 kwam u, na het overlijden van uw vader naar België. Ook in België verbleef u ruim een jaar op illegale wijze (CGVS, p. 8). Hoewel u aanhaalt hier en daar eens geluisterd te hebben naar mensen wat u kon doen,

zette u geen specifieke stappen (CGVS p. 8). Pas op 15 december 2020, i.e. meer dan een jaar na uw aankomst in de Europese Unie, diende u een verzoek om internationale bescherming in. Dat u weldegelijk al in Suriname op de hoogte was van de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar u initieel weigerachtig was, is volstrekt onaannemelijk (CGVS p. 8-9). Als reden voor uw weigering om internationale bescherming aan te vragen geeft u aan dat u niet wou terechtkomen in een opvangcentrum omdat de levensomstandigheden er niet goed zijn (CGVS, p. 9). Dit is geenszins een afdoende rechtvaardiging voor uw laattijdig verzoek, aangezien opvang in een opvangcentrum geen vereiste is bij een verzoek om internationale bescherming en uw tijdelijke levensomstandigheden in een centrum hoe dan ook niet opwegen tegen het bekomen van internationale bescherming indien u hier daadwerkelijk nood aan heeft. Er kan van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in zijn land van herkomst immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich spontaan informeert over de in een veilig derde land aanwezige beschermingsmodaliteiten en dat hij zich daarop zo snel mogelijk beroept. Uw houding ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw vrees op danige wijze.

Aangaande uw vrees om gedood te worden door uw familie omwille van een discussie dienen vooreerst enkele kanttekeningen gemaakt te worden bij de aannemelijkheid van uw vrees hieromtrent. Zo is het opvallend dat u zich de aanleiding van de vete niet herinnert (CGVS, p. 15-16). U verklaart dat het voor uw oom problematisch was dat u getuige van Jehova bent (CGVS, p. 15). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat ook uw moeder getuige van Jehova is, en uw vader af en toe deelnam aan het avondmaal en andere bijeenkomsten (CGVS, p. 14-16). Dan is het wel bevreemdend dat uw oom J.(...) en de rest van de familie nooit uw ouders bedreigden (CGVS, p. 16). U verklaart hierover dat uw vader de oudste was en heel gerespecteerd was (CGVS, p. 16). Zo zou niemand u durven aanraken en bleef het bij woorden en bedreigingen (CGVS, p. 16). Niet alleen is het verwonderlijk dat indien uw oom J.(...) het echt gemunt had op getuigen van Jehova vanuit zijn demonische geloofsovertuiging dat hij dan toch omwille van het respect dat hij had uw ouders niet zou viseren, ook is het vreemd dat uw vader indien hij daadwerkelijk een dergelijke positie innam woorden en bedreigen aan uw adres wel zou toelaten. Dat u daarnaast pas vier jaar na uw bekering tot de getuigen van Jehova problemen kreeg, wijt u aan het feit dat u uw oom J.(...) weinig zag aangezien hij vaak reisde (CGVS, p. 16). Nochtans vreesde en vreest u nog steeds niet enkel uw oom J.(...) maar ook andere familieleden van u, die u als een netwerk omschrijft (CGVS, p.11,12). Bovenstaande inconsistenties halen het geloof in uw voorstelling van uw beschermingsnood ernstig onderuit. Ook uw reactie op de vervolgingsfeiten kan niet overtuigen. U omschrijft uw vader als uw beschermer en na zijn overlijden voelde u zich niet langer veilig reden waarom u het land heeft verlaten (CGVS, p. 15-17). Niettegenstaande blijkt uit uw verklaringen dat u de aanvallen waarbij u in ademsnoed naliet te bespreken met uw vader (CGVS, p. 18). Dit stemt niet overeen met uw uitspraak dat dankzij uw vader u onaantastbaar was voor uw familie (CGVS, p. 18). U verklaart hierover dat het u een beter idee leek om te bidden en dit te bespreken met uw medegelovigen aangezien het om demonische zaken ging en zij u beter advies zouden kunnen geven (CGVS, p. 18). Deze uitleg kan niet overtuigen. Er kan van u verwacht worden dat u uw problemen met de familie van uw vader zou delen met hem zodat hij hen kan aanspreken aangezien hij, volgens u, de oudste en meest gerespecteerde persoon is. Het is ook opmerkelijk dat u enkel het incident van 2004 met uw broer Je.(...) één keer besprak (CGVS, p. 18). Want uit uw verklaringen blijkt dat dit wel hielp en Je.(...) uw familie een waarschuwing gaf, wat wel voor een tijdje hielp (CGVS, p. 18). Dat u andere incidenten niet gaat bespreken met Je.(...) is dan ook opvallend. Dat u evenmin hulp zocht bij de politie omdat dit een familiekwestie is en zij niets kunnen doen volstaat ook niet (CGVS, p. 11, 17). Uw motivatie dat u al wist wat de uitkomst zou zijn en u geen tijd wou verliezen kan niet gevolgd worden (CGVS, p. 17). U heeft immers een oom die bij de politie werkte bij wie u in het verleden al langsging voor hulp en u toen wel bijstond (CGVS, p. 17). Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u in het licht van uw vrees voor uw oom en andere familieleden naliet om de u beschikbare beschermende maatregelen te nemen. Deze bevinding schaadt sterk het geloof in uw beschermingsnood.

Dat uw familieleden u wilden vermoorden door het gebruik van demonische zaken of door de duivel op u af te sturen maakt u evenmin aannemelijk. Zo blijft u steken in vage verklaringen over hoe u op een gegeven moment in ademnood kwam tijdens een rit met de brommer naar een klant van u (CGVS, p. 11). In het ziekenhuis verklaarden ze u gezond, maar het gebeurde nogmaals dat u tijdens uw werk problemen kreeg met ademen (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe u weet dat het uw oom J.(...) is die deze duivelse zaken op u afstuurt, antwoordt u dat u dat vermoedt aangezien u met niemand anders een probleem heeft (CGVS, p. 18-19). Hierdoor blijkt dat uw bewering een loutere veronderstelling is, gebaseerd op een ongemak zonder medische verklaring. U slaagt er dan ook niet in uw hypothese dat u gedood zal worden door uw familieleden aan de hand van demonische aanvallen hard te maken. Er kan evenwel nog opgemerkt worden dat u geen idee heeft van hoe demonische aanvallen werken omdat u het zelf niet beoefent (CGVS, p. 19). U beweert dat er zaken op u afgestuurd werden, maar slaagt er niet in dit te concretiseren. Echter, gesteld dat u daadwerkelijk demonische aanvallen vreest, met de

dood tot gevolg, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zich terdege zou informeren omtrent de concrete personen die deze praktijken zouden willen uitvoeren en op welke wijze zij dit zouden doen, of dat u de zaak op zijn minst met uw dichte gezinsleden zou bespreken, wat u in enkel één keer met uw broer deed (CGVS, p. 18). Uw nalaten ter zake ondermijnt uw vrees. Al bovenstaande in acht genomen, dient geconcludeerd te worden dat u geen objectieve vrees kon aantonen in verband met een mogelijke poging van familieleden om u te beheksen bij een terugkeer naar Suriname.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen motief aangereikt dat u in aanmerking doet komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt hier niet betwist, evenmin het tijdstip van uw reis of het feit dat u een getuige van Jehova bent en u om deze reden bepaalde medische behandelingen weigert.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de zorgvuldigheidsplicht, van de motiveringsplicht en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken aan zijn verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om

internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekers houding, waarbij hij na een verblijf van een zestal maanden in Nederland in 2005 besloot om terug te keren naar Suriname ook al had hij op dat ogenblik al problemen met zijn familie en dat hij na zijn vertrek in 2019 uit Suriname meer dan een jaar op illegale wijze in België verbleef alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming en de rechtvaardigingsgronden die hij hiertoe inroept kunnen niet overtuigen; (ii) aangaande verzoekers vrees om gedood te worden door zijn familie omwille van een discussie moeten enkele kanttekeningen worden gemaakt bij de aannemelijkheid van zijn vrees hieromtrent nu (1) het bevreemdend is dat verzoekers oom J. en de rest van de familie nooit zijn ouders bedreigden, terwijl ook zijn moeder getuige van Jehova was en zijn vader af en toe deelnam aan het avondmaal en andere bijeenkomsten, (2) het verwonderlijk is dat, indien zijn oom J. het echt gemunt had op getuigen van Jehova vanuit zijn demonische geloofsovertuiging hij dan toch omwille van het respect dat hij had verzoekers ouders niet zou viseren en het bovendien verwonderlijk is, in het licht van verzoekers verklaring dat zijn vader de oudste was en heel gerespecteerd was en niemand hem daardoor durfde aanraken, dat verzoekers vader woorden en bedreigingen aan verzoekers adres wel zou toelaten, (3) dat verzoeker pas vier jaar na zijn bekering tot de getuigen van Jehova problemen kreeg, wijt hij aan het feit dat hij zijn oom J. weinig zag aangezien hij vaak reisde; nochtans vreesde en vreest verzoeker nog steeds niet enkel zijn

oom J. maar ook andere familieleden die hij als een netwerk omschrijft, (4) ook verzoekers reactie op de vervolgingsfeiten kan niet overtuigen aangezien hij de aanvallen waarbij hij in ademsnoed verkeerde niet te bespreken met zijn vader, hij enkel het incident van 2004 met zijn broer Je. besprak en hij evenmin hulp zocht bij de politie; (iii) dat verzoekers familieleden hem wilden vermoorden door het gebruik van demonische zaken of door de duivel op hem af te sturen maakt hij evenmin aannemelijk nu hij blijft steken in vage verklaringen en zijn bewering een loutere veronderstelling is, gebaseerd op een ongemak zonder medische verklaringen, alsook dient vastgesteld dat verzoeker geen idee heeft van hoe demonische aanvallen werken en redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich terdege zou informeren omtrent de concrete personen die deze praktijken zouden willen uitvoeren en op welke wijze zij dit zouden doen of dat hij de zaak op zijn minst met zijn dichte gezinsleden zou bespreken, hetgeen hij slechts eenmaal deed met zijn broer en (iv) de documenten die verzoeker voorlegt niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden uitvoerig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker verklaart bij een terugkeer naar Suriname te vrezen te worden gedood door zijn familie door middel van demonische aanvallen en omwille van het feit dat hij getuige van Jehova is.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker volhardt immers in zijn vluchtrelaas, herhaalt eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, uit blote beweringen, poneert een vrees voor vervolging en spreekt de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.4.3. Waar in het verzoekschrift nog wordt beargumenteerd dat zijn problemen in Suriname pas ernstig werden na de dood van zijn vader in 2019, hij hierop naar België kwam in oktober 2019 waarbij het voor hem het belangrijkste was om weg te raken uit Suriname waar hij niet langer veilig was en het zijn oorspronkelijke bedoeling was om zijn verblijf in België te regulariseren als gevolg van zijn relatie met een vriendin die hij al eerder kende maar dit contact werd verbroken en hij daarom een verzoek om internationale bescherming indiende als laatste optie, moet worden opgemerkt dat de vaststelling dat verzoeker na zijn aankomst in België in 2019 nog ruim een jaar wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, de door hem voorgehouden vrees bij terugkeer naar Suriname ondermijnt. Het staat haaks op de door verzoeker voorgehouden vrees voor terugkeer naar Suriname dat hij ervoor gekozen heeft illegaal in het land te verblijven – en zich zodoende bloot te stellen aan het risico om gerepatriëerd te worden naar Suriname – in plaats van een beroep op internationale bescherming te doen. Ook de argumentatie dat hij niet in een opvangcentrum wilde verblijven omdat deze volgens hem vol zitten met criminelen en hij niet wist dat opvang in een opvangcentrum geen vereiste is bij een verzoek om internationale bescherming, alsook dat hij België legaal heeft betreden waardoor hij niet binnen de 8 werkdagen een verzoek om internationale bescherming diende in te dienen, kan allermist als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten,

dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Dat verzoeker dermate lang wachtte alvorens enig initiatief te nemen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hij pas ruim een jaar na zijn aankomst in België een verzoek indiende, hypothekeert dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming. Te meer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds in Suriname op de hoogte was van de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 8-9).

2.3.4.4. Verzoeker vervolgt in het verzoekschrift nog dat het niet hoeft te verbazen dat hij weinig beroep deed op zijn familie in Suriname om de problemen op te lossen aangezien de meeste van zijn familieleden in Nederland wonen en hij in Suriname praktisch enkel familie heeft langs vaderszijde waarmee hij geen goede band heeft. Verzoeker benadrukt in dit verband dat zijn enige echte familie de geloofsgemeenschap van de Getuigen van Jehova is, dat hij een pacifist is en gevaar wil ontwijken en bijgevolg genoodzaakt was te vluchten. De Raad merkt op dat verzoeker met deze argumentatie geen enkel concreet argument bijbrengt om te verklaren waarom hij heeft nagelaten om de aanvallen waarbij hij in ademsnoed verkeerde, te vertellen aan zijn vader nadat deze plaatsvonden en verzoekers vader nog in leven was. Verzoeker verklaart immers zelf dat zijn vader een zeer gerespecteerd man was en dat zijn oom J. en de rest van de familie hem nooit zouden bedreigen (administratief dossier, CGVS, p. 16), zodat niet valt in te zien waarom verzoeker niet heeft getracht om via zijn vader bescherming te verkrijgen tegen de door hem beschreven aanvallen van voor 2019. Verder verklaart verzoeker dat hij enkel het incident van 2004 met zijn broer Je. eenmalig besprak (administratief dossier, CGVS, p. 18). Nochtans geeft verzoeker zelf aan dat deze verwittiging van zijn broer geholpen heeft, dat Je. naar de personen is gegaan die verzoeker vreesde en een waarschuwing heeft geuit (*ibid.*). De vaststelling dat verzoeker de andere incidenten niet heeft besproken met Je. doet dan ook afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Daarnaast brengt verzoeker in het verzoekschrift geen enkel verweer aan om te verklaren waarom hij heeft nagelaten om hulp te zoeken bij de politie.

Bijgevolg kon de commissaris-generaal op goede gronden vaststellen dat de vaststelling dat verzoeker naliet om de beschikbare beschermende maatregelen te nemen, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.4.5. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.6. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.4.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET